

L'Odisfera

A mitjan de la dècada passada (si és que la dècada ja s'ha acabat) els humoristes manxecs de *Muchachada Nui* (però aleshores el programa es deia *La hora chanante*) van gravar un videoclip. La cançó era d'una senzillesa contundent, amb una tornada que repetia: «Hijo de puta, hay que decirlo más». Es tractava d'una vindicació de l'alfa i l'omega dels insults, cantada sobre les bases d'un tema de Mr. T, el negre de l'Equip A. La cosa va triomfar, han passat els anys i encara és habitual llegir en molts fòrums la falca «Hay que decirlo más», seguint l'improperi. Però a mi em sembla que no hi ha ningú a la xarxa que hagi seguit la recomanació dels de *Muchachada Nui* més al peu de la lletra que la gent de l'Odisfera.

Una cerca a Google del terme *Odisfera* ens retorna menys d'un miler d'entrades. Queda clar que aquest no és un fenomen massificat, es tracta només d'una perifèria de la blocosfera catalana. Però és una perifèria molt activa. L'Odisfera són cap a una trentena de blocs o de blocaires que s'enllacen i es comenten els uns als altres. Al centre d'aquesta perifèria s'hi troba el figuerenc Jair Domínguez, guionista brillant (així es diu el seu bloc) de programes d'humor de TV, com *Cràkovia*, i de ràdio com *La segona hora*, i autor d'un llibre que en cas d'haver seguit el consell dels

Pàgina recomanada: www.lulu.com

El Guionista Brillant s'ha hagut d'autoeditar el llibre. Però això avui dia és molt fàcil i està molt bé de preu. Lulu.com és una plataforma d'autoedició on, amb una dotzena de clics, podem penjar a la xarxa el nostre llibre, amb la coberta corresponent, i si ens cal fins i tot amb ISBN. Per menys de 10 dòlars l'exemplar ens n'enviaran tantes còpies com vulguem. Però també el podem posar a la venda al seu portal i fixar-ne nosaltres el marge de benefici, o bé deixar-lo gratuït perquè qui vulgui se'l descarregui. És una eina ideal per als grafòmans i segurament no tan ideal per als amics dels grafòmans.

de *Muchachada* es diria «Jesucrist era un filldeputa i altres contes», però que finalment ha pres per títol *Jesucrist era marica i altres contes*; un títol que, tot sol, aclareix i caracteritza quina mena d'humor es gasta a l'Odisfera. La iconoclàstia, el mal gust, l'agressivitat i la incorrecció política són els eixos sobre els quals giren blocs com els del Guionista Brillant, o el Jo Només Follo a Pèl, o bé La Iaia Punkarra o l'Aneu a Cagar. Guarnits intencionadament amb una estètica antiestètica que agafa el Paint de Windows com l'abecé del retoc fotogràfic, aquests blocs fan humor del mal humor i de la mala bava, dient-la sempre encara més grossa, amb un humor casernari i misantrop, un humor que, si és intel·ligent, no és pas d'aquella mena d'humor intel·ligent que fa sentir més intel·ligent a qui el rep i riu, sinó que ho és perquè té la perspicàcia de trobar i fer humor de tot allò que ens és inconfortable, perquè sap ser sòrdid i repulsiu i tot i així arrencar riallades, encara que sovint siguin riallades d'estupefacció.

Aquests blocs han trobat a la xarxa el seu lloc natural, no només perquè els exabruptes hi queden més o menys impunes; la majoria hi han trobat una audiència fidel que els aplaudeix i els celebra (i els insulta, perquè es veu que «Hay que decirlo más») en unes corrues de comentaris normalment més esbarrats que els mateixos apunts. Val la pena seguir, per exemple, les propostes que els lectors feien per a la faixa del llibre quan Jair Domínguez va anunciar al bloc que finalment el publicava.

